

<http://www.regnum.ru/news/fd-abroad/romania/1655033.html>

Румунија-Русија: Имамо ли право да се не бојимо Русије?

Hotnews (<http://www.hotnews.ro/>), под горњим насловом пише да није потребно бити аналитичар међународне политике па увидети да су три најважније вредности које је Русија током последњих 25 година изгубила биле: СССР, хладни рат и сфере утицаја. У суштини, ради се о три (неправедна и бесправна) политичка инструмента за притисак на друге државе и агресивно ширење интереса Русије. То су, по мишљењу

Hotnews

-а

, инструменти због чијег губитка јако жали непомирљиво језгро московских стратега и лидера, који су познати по својој крутости. Како

Hotnews

сматра, треба се само надати да то није карактеристично и за већину грађана Русије, јер је нестанак тих могућности неспорно довео до корисних промена које су државе нашег региона толико ишчекивале.

Hotnews наставља: према томе, то жаљење руског политичког, војног и привредног естаблишмента, као и интелектуалних и клерикалних кругова се тиче нестанка СССР-а (јер, садашња Заједница Независних Држава се не може ни поредити са оним огромним преимућствима које је СССР пружао руској држави у смислу реалне власти и контроле над народима и ресурсима унутар те империје), затим завршетка хладног рата (после кога је статус Русије као парњака САД – светске супердржаве, остао само као успомена у уџбеницима историје) и губитка утицајне сфере (са свим последичним процесима «еманципације» и «дрскости» неких малих држава на које се историјски гледало да су у

Пише: Регнум.ру
недеља, 05 мај 2013 14:07

сенци Русије, ако баш не и прирепци империје – а оне сада имају пуно право да говоре са Москвом као равноправне). Ту се углавном ради о државама централне и источне Европе, али не само и о њима. Наравно, могло би се рећи да су грађани Русије, ма и формално ипак окусили плодове плуралистичког друштва и, као и сви народи бившег социјалистичког лагера, прошли кроз откровења постокмунистичког транзиционог периода. Међутим, носталгија за изгубљеном величином болно мучи успомене поколења 50-60-их година, која, мада се налазе пред крајем своје каријере, још увек имају утицаја у систему. Проналазак «политике гасне славине» је унеколико ублажио повређени понос Кремља, али то је ипак премало да би се могло остварити «непотврђено» завештање Петра Великог ([Петра Великог](#) – ради се о фалсификату који се на француском појавио уочи Отаубинског рата 1812.г., и који је касније послужио као један од извора за још један фалсификат – за «Протоколе сионских мудраца» - прим.

[ИА REGNUM](#)

)

[1]

.

Hotnews наставља: Мада руски државни чиновници не могу да црно на бело у својој стратешкој доктрини и доктрини о безбедности државе напишу да жале због распада СССР-а (али неки од лидера су то и јавно признали), као и да гаје носталгију за хладним ратом – па, према томе – и за својом утицајном сфером, ипак многе од изјава и претензија њихових лидера и других представника савремене Русије о «стратешкој безбедности» откривају то опсесивно размишљање засновано на хипотетично «царском» (ако вам се «совјетско» чини претераним) наслеђу – али проблеми остају исти.

У свом интервјуу од 18. априла за лист *România Liberă*, амбасадор Руске Федерације у Румунији Ољег Сергејевич Маљгинов (

[Олег Маљгинов](#)

) је казао да стратешки објекти америчке противваздушне одбране на територији Румуније под одређеним условима могу, уколико Москва буде рачунала да представљају претњу, постати циљ евентуалног војног удара од стране Русије. Коментаришући ту изјаву, министар спољних послова Румуније Титус Корлецијан (

[Титус Корлецијан](#)

) је казао да је она «несретна»:

«Амбасадори обично не чине (такве) грешке, и тим поводом ћемо поразговарати са амбасадором Русије. Претпостављам да руски амбасадор није отворио уста и то изјавио без консултације и инструкције».

Још жешћу реакцију је изнео државни секретар за стратешка питања румунског министарства спољних послова Богдан Ауреску (

[Богдан Ауреску](#)

):

«Да се говори да стриктно одбрамбени систем може утицати на способности стратешког обуздавања друге државе, и да то за собом може повући фиксирање компонената таквог одбрамбеног систем као «циља» за реактивни удар је еквивалентно претњи примене силе, која не може бити прихватљива у данашњем међународном праву».

Румунско издање *Karadeniz-press*-а је 25. априла објавило да је «током» састанка Савета Русија-НАТО, шеф руског министарства спољних послова Сергеј Лавров у разговору са својим румунским колегом Титусом Корлецијаном дезавуисао изјаву Маљгинова (

назвавши је «неспоразумом» прим. [ИА](#)

[REGNUM](#)

). Како пише

Hotnews

, тај амбасадор је искусан и способан дипломата који показује најбоље традиције руске дипломатске школе и било би коректно да му се призна да доследно примењује методе дијалога и снаге – за разлику од многобројних, у политичком смислу празних и бојажљивих интервјуа румунских дипломата, мада и међу њима има појединачних неконвенционалних изузетака који су за похвалу.

Румунија ће признати Косово, али ће учинити све да Русија не призна Придњестровље

Пише: Регнум.ру
недеља, 05 мај 2013 14:07

Румунија ће признати Косово, али ће учинити све да Русија не призна Придњестровље

Пише: Регнум.ру
недеља, 05 мај 2013 14:07

